

Моята рецепта за успех е...

Не мога да пиша рецепти за успех. Мога да пиша рецепти за живот: Обичайте. Правете всичко с любов. Бъдете любов. Успехът не е важен. Важно е обичането.

» Ива / Спиридонова «

Също така и:

*„Защото някога загубих своята книга,
а думите са толкова сами...“*

Пиша, за да обичам. Или обичам, за да пиша. И двете са верни.

А литературата е начин на живот. Няма как да бъде друго.

Работя, като...

Работя като мениджър външно-търговски отдел, като редактор, като творец, като учител, като майка...

А ако трябва да спазим смисъла на запетаята - работя, като създавам. Не е работа. Съзидание е.

За последно плаках, защото...

Ако очите са врата към душата, то сълзите са ключ за нея. За последно плаках, защото обичам. Твърде много недадена любов води до сълзи или поезия. Ако не можеш

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: *Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?*

Тривиалността понякога е необходима, за да видим необикновеното. Няма как да се избяга от този въпрос.

Пиша поради различни причини. За да изразя себе си, за да не полудея, за да кажа каквото имам да кажа, за да достигна до хората...

Пиша, защото думите са част от мен. По-голямата част.

да обичаш, не можеш и да плачеш. Както и да се радваш. И да живееш.

Ще променя миналото си, защото...

От позицията на бъдещето не можем да променим миналото. Само ги миксираме в безкрайността на настоящия миг. Не мога и не искам да променя миналото си. То ме прави човекът, който съм днес. Най-голямата болка, изживяна някога, е причина за най-голямо щастие сега, как да искам да го променям...

Ако имах двойник...

Ако имах двойник, щях да имам повече време за думите си.

Но щях да се затрудня в кой от двата си живота да го изпратя по заместване.

А всъщност никой от нас не може да има двойник, защото всеки е уникален и неповторим.

Не ми стига смелост за...

Никога не съм страдала от липса на смелост. Трудно събирам смелост за кардиналните промени, но винаги накрая ги предприемам, като се оказва, че всъщност съм имала смелост в излишък.

Никога няма да опитам...

Никога няма да опитам карането на ски. Макар че...”никога не казвай „никога”, е една много добра максима. Може пък и да опитам... Всичко бих искала да опитам, но за това „всичко” един живот не е достатъчен.

Моята рецепта за успех е...

Не мога да пиша рецепти за успех. Мога да пиша рецепти за живот: Обичайте. Правете всичко с любов. Бъдете любов. Успехът не е важен. Важно е обичането.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не Ви го задават?

Принципно избягвам въпросите. Не се задават само онези, чиито отговори знаем дълбоко в себе си. Излишни са.

Критиката по мой адрес я...

Критиката по мой адрес я чувам, ако не съм гневна. Приемам я и я осмислям с времето. Това е полезното, да я използваш за надграждане.

Най-добрият и ценен съвет е...
Най-добрият и ценен съвет е не-дадения.

Звездната болест заразна ли е?

Да, но, казано с усмивка, аз съм нелечима сама по себе си, няма как да се заразя от подобна болест. Защото самата аз заразявам с усмивки. Или поне се опитвам да го правя. А те са добра противоотрова срещу болести на егото.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Това е един много лесен въпрос. Лично за мен, единственото условие, на което трябва да отговори текста, се крие в думата „искреност“. За мен добрата литература е искрената такава, онази, чиито текстове те докосват, защото са изживени от пишещия. Всичко останало е част от набора термини, с които ра-

боти литературния критик. Истина и искреност, нищо друго...

Съвременник или класик...

Маркес и Буковски какви да ги пишем? :) Трудно определими са.

Иначе „или“ бих заменила с „и“, защото съвременниците стъпват на оставеното наследство от класиците, за да дойдат и неродените таланти след тях.

Сега или утре...Бързо или утвърдително...

Сега, само сега! Утре няма, вече не отлагам живота си.

Бързо или утвърдително...

И двете. Ако може...

Какво е България?

Територия с изчезващ народ. Вече. Иначе родина.

Четете ли е-книги?

Да, доста често.

Продължете изречението Е-същност е... противоотрова срещу духовен глад, възможност да нахраниш душата с изкуство.

*А може ли да променя словореда и пунктуацията? :)
Изкуството Е(-) същност.*

